

andet Udtryk, fordi han ved at ville benytte Udtrykket „ophævet“ skulde være kommen til at see, at han skulde have benyttet en provisorisk Lov, er jo, som sagt, noget aldeles Urimeligt; — havde han virkelig seet det, havde Intet været simplere og lettere for ham, end at erhverve en provisorisk Lov. Men Sagen er netop, at det Udtryk, som er brugt, — og jeg holder endnu fast ved at her er Noget, som den ærede Rigsdagsmand endnu kan have at lære — virkelig er et Udtryk, som bruges for bestemt at tilkjendegive, at en Lov er sat ud af Kraft, naar den kun gaaer ud paa Meddelelsen af en bestemt Bemyndigelse. Om der i de sidste 10 Aar — det er Noget, man let kan sige, men vanskelig kan documentere — er fremkommet nogen Lov af et saadant Indhold, at denne Utryksform ved at have den har kunnet bruges eller ikke, er, som sagt, ikke muligt at afgjøre nu. Saameget er afgjort, at man med Hensyn til mange enkelte Bestemmelser og Forfrister kan finde, at denne Form for deres Ophævelse er brugt netop saaledes, at det er sagt: den og den Bestemmelse bliver ikke længer at anvende, ikke længer at benytte, og at dette er betragtet som en tilstrækkelig Form for at tilkjendegive, at den derved er traadt ud af Virksomhed.

Monrad: Der kan ikke være den ringeste Tvivl om, at det ikke er nødvendigt at vedtage denne Lov, for at faae Loven af 29de December 1857 hævet. Hvis vi ville gaae ud fra den Forudsætning, at det skulde være nødvendigt, saa kom man ind paa en Theori, som i allerhøieste Grad er farlig. Den Praxis, den Anskuelse, der er den gjældende, er den, at naar Rigsdagen træder sammen, og en provisorisk Lov ikke er bleven vedtagen af Rigsdagen, saa træder den provisoriske Lov ud af Kraft (En Stemme: Nei). Jo, det er en af Alle antagen Anskuelse. Forfaavidt nu den ærede Rigsdagsmand derimod opstiller en anden Fortolkning og siger: Det er nok, naar den forelægges, det er nok, den er til Behandling, det kommer slet ikke an paa, om den bliver for-

kastet eller vedtaget her, jeg siger, hvis den ærede Rigsdagsmand holder paa denne Fortolkning af at „forelægge“, ja, saa vil man give de provisoriske Love en Betydning, en Udvikelse, hvorom vistnok Ingen har havt nogen Anelse; men hvis den ærede Rigsdagsmand derimod fastholder det, der fra alle Sider er anerkjendt, at naar Rigsdagen træder sammen, og der er en provisorisk Lov, saa er det nødvendigt, for at holde den provisoriske Lov i Kraft, at den vedtages af Rigsdagen, ja, saa er det en Selsfølge, at den ærede Rigsdagsmand rolig kan lægge sig til at sove, om ogsaa dette Lovforslag bliver forkastet, thi han vil da see, at naar vi ikke vedtage den foreløbige Lov af 29de December 1857, saa vil den, efter hvad der fra alle Sider er anerkjendt, være ude af Kraft, naar vi stilles fra hinanden.

Sage: Ja, til den særdeles velvillige Eeltale fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (B. A. Hansen) skal jeg kun bemærke, at jeg udtrykkelig har sagt, at dersom Loven ikke var forelagt, saa var den dermed ophævet; dersom den ikke bliver vedtagen af Rigsdagen, saa bortfalder den; det, der nys blev bemærket, er netop det, som jeg har fremhævet fra Først af som det Gæste, der stemmede overeens med Grundloven, og som det, vi bestemt maatte staae paa. Jeg benytter ikke det, der var udtalt paa den grundlovgivende Rigsforsamling som Noget, der skulde sættes istedetfor Grundloven; jeg fremhævede kun, hvad jeg troer er den rette Fremgangsmaade, den, at naar et Ord i Grundloven ikke er mig rigtig klart, saa kan det hjælpe mig i Forklaringen af dette Ord, hvad der er blevet udtalt fra Udvalgets og Forsamlingens Medlemmers Side. Jeg veed ikke hvilken Fremgangsmaade den ærede Rigsdagsmand bruger i saa Henseende; jeg veed ikke, om han vedbliver at stirre og stirre paa Ordene og derved kommer stivere og stivere ind i sine egne Tanker, eller om han troer det nødvendigt at appellere til Andre for at oplære sine egne Tanker.